

Piatok 15. januára 2016

Text: Ž 15, 3

„... kto neutŕha jazykom, neubližuje inému a hanu na bližneho nekydá...“

Piesne: ES č. 374, 548

Zamyslenie nad Božím slovom:

Žalmista začína hneď dvoma otázkami. Nejde nejakou vyhýbavou cestou, ale priamo sa pýta: „*Hospodine, kto smie byť hosťom v Tvojom stánku? Kto smie prebývať na Tvojom svätom vrchu?*“ My sme už počuli, že je to človek, ktorý je bez úhony, ktorý koná spravodlivo a pravdu vraví zo srdca. Žalmista však pokračuje ďalej. Toto všetko, aj keď nám by sa to už zdalo dosť, nestačí. Žalmista ďalej hovorí, že človek, ktorý chce byť hosťom v Božom stánku, „*neutŕha jazykom*“. V iných prekladoch Biblie sa uvádza výraz *neškodí jazykom* alebo *nehovára jazykom*. Zaujímavé slová a dosť tvrdé – najmä vtedy, ak si uvedomíme, koľkokrát sa takto správame, koľkokrát náš jazyk práve takýmto spôsobom používame. Náš jazyk je veľmi silná zbraň. O jazyku sa dozvedáme mnoho v Liste Jakuba v 3. kapitole. Píše sa tam: „*Podobne aj jazyk: je malý úd, ale chváli sa veľkými vecami. Ajhľa, aký malý oheň, a akú veľkú horu zapáli! Jazyk je ohňom; svetom nepravosti medzi našimi údmi stáva sa jazyk: poškrňuje celé telo, a rozpaľovaný peklom zapaluje beh života. Všetku divú zver, aj vtákov, plazy, aj morské tvory krotievajú aj krotili ľudia, ale jazyk, (toto) nepokojné zlo, plné smrtiaceho jedu, nikto z ľudí nevládze skrotiť. Ním dobrorečíme Pánovi a Otcovi, ním preklíname ľudí stvorených na podobu Božiu; z tých istých úst vychádza dobrorečenie a preklínanie. Bratia moji, to nemá tak byť!*“ Áno, takýto je náš jazyk. Takto neraz aj my zneužívame svoj jazyk, ktorý nám Pán Boh dal v prvom rade na to, aby sme ním dobrorečili Pánu Bohu. Avšak neraz je nám všetkým bližšie ním škodiť, ohovárať, teda utŕhať! Kto z nás by sa do tejto skupiny nezaradil?! Myslím si, že každý z nás sa tam ocitá. Avšak s takýmto postojom nebudeme môcť byť hosťami v Božom stánku a prebývať na Jeho svätom vrchu. Lebo len ten, „*kto neutŕha jazykom*“, tam smie prebývať.

Preto dávajme si aj dnes pozor, ako používame svoj jazyk, aké slová ním formulujeme, či ním chválime a dobrorečíme Pánu Bohu, ale i našim bližným, alebo nadávame, ohovárame či iným spôsobom škodíme. Amen.

Modlitba:

Hospodine, ďakujeme Ti za svetlo nového dňa. Ďakujeme za Tvoju lásku a milosť, ktorá sa i dnes pri nás obnovuje. Prosíme, odpusť nám, ak neraz svoj jazyk používame na ohováranie, lož či polopravdy. Daj, aby aj dnes bol náš jazyk plný chvál a dobrorečení voči Tebe, nášmu Stvoriteľovi, Vykupiteľovi a Posvätitel'ovi. Amen.

Mgr. Anna Debnárová, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK (BAS)